

Briļļu Daugava

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU KOMITEJU UN RAJONU DARBALAUZU DEPUTATU PADOMJU ORGĀNI

Nr. 3 (2540)
21. gads

Otrdien,
1961. gada 9. maijā

Maksā
2 kap.

UZVARAS DIENĀ

9. maiju mūsu Dzimtene, visa progresīvā cilvēce atzīmē kā Uzvaras dienu pār hitlerisko Vāciju. Zelta burtiem Lielā Tēvijas kara vēsturē ierakstītas mūžīgas slavas apvītas uzvaras, ko miljoniem padomju karavīru izcīnījuši frontēs. Mūsu slavenā strādnieku šķira un kolhozu zemniecība palīdzēja šo uzvaru kalnainā rūpnīcās, šahtās un tirumos.

Sešpadsmit gadu apvītējuši, kopš apkūstis kara troksnis. Mūsu ļaudis pa šo laiku parādījuši milzīgu varonību jaunās dzīves veidošanā. No krāsmatām atjaunotas pilsētas, to skaits krietni vien paplašinājies, mīcības attīstība, kultūras un zinātnes plaukums milzu soļiem gājusi uz priekšu. Mūsu planētas miljoniem gadu ilgajā vēsturē sasniegtā līdz šim tikai zinātnieku pārdrošos sapņos iecerētā doma — lidot pasaules izplatījumā. Sis pirmais cilvēks, kā tas tagad visiem zināms, ir padomju pilsonis, lielās Ļeņina partijas biedrs, Padomju Armijas virsnieks majors Jurijs Gagarins. «Triums» — saka un aplaudē visa pasaule, priecājas draugi un skauž ienaidnieki. Sajā atbildīgajā vēsturiskajā brīdī, kad mūsu kosmiskajā kuģī «Vostok» lidoja pirmās kosmonautas, Padomju valdība visām tautām un valstīm deklarēja, ka mēs šo sasniegumu gribam izmantot tikai cilvēces labā.

Tomēr atzokeāna imperiālistu ieeroču žvādzība lieku reizi atgādina, ka tumšie reakcijas spēki nav vēl pilnīgi apguvuši vēstures mācību. Par to spilgti liecināja nesensais ASV inspirētais iebrukums Kubā. Šaubām, ka šajos apstākļos Padomju valdība nevar ignorēt rietau valstu jaunos militāros priekšdarbus. «Pateicoties Komunistiskās partijas un Padomju valdības neimtīgajai gādībai, Padomju Armija un Jūras Kara Flote ir apbruņotas ar vispilnīgākajiem kaujas līdzekļiem, kuri pārspēj visu, kas jebkad

bijis armiju rīcībā» — šī gada Pirmā Maija parādē Maskavā savā runā kara kūrējus bridināja PSRS aizsardzības ministrs, Padomju Savienības maršals R. Maļinovskis. Mūsu tauta un armija grib mieru, ir par mieru, bet tā gatava dot iznīcinošu triecienu jebkuram agresoram.

Padomju Armijas demobilizētie karavīri strādā visdažādākajās saimniecības, kultūras, zinātnes nozarēs un jomās, aktīvi cīnās par Komunistiskās partijas nosprausto uzdevumu īstenošanu, gatavo PSKP XXII kongresam jaunās darba veltē. Armija viņiem bijusi laba skola, devusi līdz lielajai dzīvei noderīgu zināšanu pūri. Jēkabpils MRS plašais kolektīvs tikai labu saka par bijušo Lielā Tēvijas kara dalībnieku rezerves virsnieku Aleksandru Satohinu. Krietni saimnieciskie vadītāji, sabiedriskie aktīvisti ir bijušie Lielā Tēvijas kara dalībnieki P. Krūmiņš, A. Fokins, I. Hailovs un daudzi citi.

Kara komisariātā pienāk ļoti daudzās vēstules, kurās komandieri un priekšnieki lūdz izteikt pateicību mūsu rajona strādniekiem, kolhozniekiem, kalpotājiem par to, ka viņi izaudzinājuši brīnišķīgus dēlus, cilvēkus ar augstu pienākuma apziņu. Seržants Jānis Audriņš, jeļreitors Raitis Gruzdiņš, Lai-monis Dombrovskis un citi lerindnieki, kas pirms iesaukšanas dzīvojuši un strādājuši Jēkabpils rajonā, ir kaujas un politisko mācību teicamieki. Kolhozu tirumos, rajona rūpniecības uzņēmumos patlaban strādā ļoti daudzi bijušie karavīri, kas ar savu darbu un sadzīvi ir par paraugu citiem.

Uzvaras dienā ar gandarījumu varam teikt, ka tradīcijas, kurām pamatu lika varonīgās Padomju Armijas karavīri bargajās Lielā Tēvijas kara dienās, dzīvo un turpina pilnveidoties mūsu dienās.

S.BURBA,
apakšpulkvedis, Jēkabpils rajona kara komisārs

Demobilizētie karavīri miera frontē

Aprūpota ar pirmklasīgu kaujas tehniku, Padomju Armija sargā mūsu ļaužu mierīgo komunisma celtniecības darbu. Modri Dzimtēnes sardzē stāv arī Krustpils rajonā iesauktie jaunieši. Daudzi no viņiem par teicamām sekmēm kaujas un politiskajās mācībās izpelnījušies atzinību. Mūsu armijas dažādu daļu komandieri par šādu papildinājumu pateicās partijai, padomju un komjaunatnes organizācijām. Padomju Armijas rindās, par kaujas un politisko mācību teicamniekiem kļuviši P. Karpovs, V. Vērsāns, J. Ugainis un daudzi citi.

Labu paraugu darbā rāda bijušie Padomju Armijas karavīri, kuri tagad strādā kolhozos, padomju saimniecībās un rūpniecības uzņēmumos. Tā, piemēram, Vietalvas padomju saimniecības slaucējs Jāzeps Bicāns, apkopjot 17 govis, šogad no katras jau izslaucis pa 850 kilogramiem piena. Arī par Plavīņu padomju saimniecības šoferi Gunāru Liepu dzird tikai labu. Viņa mašina vienmēr tehniskā kārtībā, kravas pārvadāšanas plāns arvien izpildīts.

Daudzi no armijas demobilizētie karavīri strādā kolhozos par me-

hanizatoriem un šobrīd atrodas sējas darbu priekšgalā.

Arī demobilizētie virsnieki ieslēgušies darba frontē. Lūk, bijušais virsnieks P. Antonenkovs Krustpils ķieģeļfabrikā šī laikā iemantojis visa kolektīva cieņu. N. Tihonovs nesen sāka vadīt rajona remontu un celtniecības kantori, bet pirmie panākumi jau redzami.

Rezerves virsnieks M. Rožkovs sliktas veselības dēļ strādāt nevar, tomēr veic daudz atbildīgu sabiedrisku pienākumu, ir partijas rajona komitejas ārštata instruktors, palīdz kara komisariātam.

Tādu cilvēku, kuri vienmēr bijuši par paraugu armijas rindās un arī darba iecirkņos turpina būt tādi, no kā var mācīties gan disciplīnas, gan uzņēmības ziņā, ir tūkstošiem. Par viņiem varam būt droši: lai kur tie arī atrastos — kaujas vai mierīga darba postenī — viņi stingri stāvēs mūsu strādnieku un zemnieku valsts interešu sardzē, ies komunisma cēlāju dižās armijas pirmajās rindās.

S. KADIKOVS,
apakšpulkvedis, Krustpils rajona kara komisārs

Nenokavēsim izdevīgāko sējas laiku!

Mehanizatori — pirmrindnieki

Jaunu ievērojamu darba uzvaru izcīnīja Jēkabpils rajona Viesītes kolhoza traktorists Jānis Bišofs un piekabnātājs Edvīns Avotiņš. Ar traktoru DT-54 15 dienās viņi uzara simt un sējai pilnīgi sagatavoja, vairākām kārtām sašķivojot un nokultivējot, 300 hektārus augsnes. Bet tas vēl nebija viss. Bez tam viņi vēl iesēja graudaugus 108 ha platībā.

Pateicoties bb. Bišofa un

Avotiņa cildenajam darbam, sestā brigāde jau 5. maijā kā pirmā kolhozā izpildīja savu šī pavasara graudaugu un cukurbiešu sējas uzdevumu.

Pašlaik traktortists J. Bišofs ar piekabnātāju E. Avotiņu šķīvo un kultivē laukus, kur šajās dienās iesēs kukurūzu un iestādīs kartupeļus.

F. KREPSS,
Viesītes kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs

Nākošgad pietiks pašaudzētās sēklas

Abu Zases padomju saimniecības sēklkopības brigāžu traktoristi Jānis Antonevičs un Jānis Svilpe pabeiguši plānotajā septiņu hektāru platībā pupu sēju. Tālrindsejā ar traktorvilkmes sējmašīnām Elmāra Leickina vadītajā brigādē 5 ha platībā iesētas no demokrātiskās Vācijas saņemtas, bet Evalda Porieša — divu hektāru laukā poļu melnās pupas.

Papildus plānotajām Zases vidusskolas audzēkņi ar pašu savāktajām pupām apsējuši 1,7 ha. Pēdējās dienās

čaklie talmieki vēl savākuši 100 kg sēklu.

Sogad sēklu laukos pupu audzētāji apņēmušies iegūt tik lielu ražu, lai nākamajā gadā šo vērtīgo lopbarības kultūru varētu izsēt vismaz 80 ha platībā. V. Aboliņš

IESĒTAS LAUKU PUPAS

Lauku pupas kolhozā «Uzvara» aizņem gandrīz četrus hektārus. Tās iesēja mehanizators Alfreds Strauts ar sējmašīnu SON—2,8 65 cm attālās rindās, lai, parādoties pirmajiem dīgstiem, tūlīt varētu sākt rindstarpu ierīdīšanu.

Kolhoza vadība nolēmusi iegūt lielu saldās lupiņas un lucernas sēklu ražu. Šajās dienās ar saldo lupīnu apsēja sešus, bet ar lucernu — 3,5 hektārus.

Jēkabpils rajons P. Valainis

Agrie kartupeļi jau vagās

Katru pavasari Jēkabpils rajona Oškālna kolhoza biedri pirmām kārtām iedēsta agro šķirņu kartupeļus. Līdzīgi te rīkojas arī šogad. Strādājot ar speciālu agregātu, ko darbināja mehanizators Imanta Grantīna vadītais traktors KD—35, viņi nepilnās divās dienās ar agrariem kartupeļiem apstādīja sešus hektārus.

M. Zariņš

Jaunapgūtās zemes. Ar šiem vārdiem mēs parasti apzīmējam Kazahstānas plašās stepes, kur mūsu zemes patrioti ceļ jaunu dzīvi, atmatas pārvērš auglīgās druvas un ziedošos dārzos. Viņiem padomju komponists J. Rodigins veltījis populāro dziesmu «Uz jaunajām zemēm». Taču ceļš līdz rajona jaunapgūstamajām zemēm no Krustpils MMS nav nemaz tik tāls. Daudz atmatu, alkšņu un kārķu brikšņiem aizaugušu vēcāņu un pārpurvotu plāvu ir gandrīz katrā kolhozā un padomju saimniecībā. Nosusināt

Plēsumi paliek neuzarti

un apgūt tās ir MMS kolektīva galvenais uzdevums. Jau šopavasar jaunajās zemēs kolhoziem jāsej lopbarības kultūras un graudaugi.

Lauksaimniecības arteli «Cīņa» melioratori pērn ierīkoja slēgto drenāžu 57 ha platībā. Tagad šī zeme jāuzplēš, jāsastrādā sējai. Ar nokavēšanos šeit ieradās MMS traktors S-80. Mehanizators b. Linde paspēja uzart tikai 1,5 ha plēsuma, kad tehnikai atgādījās kļūme. Sējas tempi gausi, pāiet labākie agrotehniekie ter-

Labi sagatavotā un mēslo tā augsne

Reizē ar augsnes sagatavošanu graudaugu un cukurbiešu sējai Krustpils rajona kolhoza «Ļeņina karogs» laukkopji un mehanizatori sāka rūpēties arī par kartupeļu lauku mēslošanu un sastrādāšanu. Katram hektāram dots pa 25—30 tonnām kūsmeslu, 400 kg superfosfāta un kālija sāls. Tirumi vairākās kārtās sašķīvoiti.

Pagājušo sestdien ceturtajā brigādē uzsāka kartupeļu stādīšanu ar traktorvilkmes mašīnu SKG—4. So uzdevumu uzticēja mehanizatoram V. Jukšam. Lai darbs veiktos, kartupeļus jau iepriekš pārlasīja un sabēra kastēs, tā kā stādīšanas dienā tos tikai vajadzēja aizvest uz lauka.

K. Osis

Kāpēc daugavieši atpaliek?

Saule pakāpusies augstu virs apvāršņa, kad sēklas pievēdēji Arvīds Kļaviņš un Roberts Večelis tikai dodas uz klēti. Vakar vakarā graudu maisus piebērt nespēja, bet šodien laiks jāatruj no sējas. Kamēr pēc maiiem atbrauc traktorists, skaties — jau pulkstenis vienpadsmit divpadsmit klāt.

— Kļēts mums patālu, 4—5 km, un sēklu pievedam ar traktora piekabi, — saka brigadieris J. Ozoliņš. — Ar pajūgiem tas ieilgtu vēl vairāk.

Apstrīdēt, ka traktors «Belarus» ir ātrāks par pajūgu, nevar. Brigadieris uzskata, ka sēklas pievešanā viņš ietaupa cilvēku darba spēku, jo laukkopjiem sēkla nav jāved. To izdara traktorists sējējs Valdis Spodris.

Divaina ekonomija. Tā nav attaisnojusi. Laidis dzīvo mājās vai strādā personiskajā saimniecībā, bet traktoristiem nākas pašiem pievest sēklu un tikai tad turpināt sēju. Un, lūk, rezultāts: kolhozs «Daugava» graudaugu un cukurbiešu sēju uzsāka viens no pirmajiem Krustpils rajonā, bet šis rita stundas arvien kavē, un daugavieši tagad atpaliek.

J. Pakalns

Krustpils rajonā, kolhozā «Daugava»

priekšsēdētājs b. Ivanovs.

—Tehnika mums dikā nestāvo, palīdzēsim uzplēst atmatas arī jums, — atbildēja b. Beļajevs.

Bet to, ka traktors Raitis kolhozā nestrādā jau veselu nedēļu, MMS direktors nemaz nezina. Te nu bija operatīvāte pavašara sējas frontē! Un tie nav vienīgie gadījumi. Jaunu zemju apgušana, protams, nav viegls uzdevums, it sevišķi šopavasar, kad plēsumi jāar katrā otrā saimniecībā. Tādēļ ar līdzīgiem bezatbildības faktiem nevar samierināties.

K. DANILEVICS

TO DIENU SLAVA NEZUDĪS

Kārlis Bergmanis (no kreisās) un Oskars Valdmanis tagad, tāpat kā toreiz jaunības gados, ir priekšējās līnijās. Viņu sarunas tēma šoreiz nav tikai atmiņas vien. Trešais septiņgades pavasaris prasa ātri un operatīvi risināt daudzus jautājumus. Tie ir miera stratēģijas plāni, ko abi viri šeit apspriež. Saistības uzņemtas krietnas, un iznākums ne mazums atkarīgs no pareiza spēku izvietojuma.

D. Slikšāna foto

1917. gads. Februāra revolūcija. Krievijas cara impērija pārdzīvoja agoniju. Tauta alka miera. Tajā pašā laikā Kerenskis un viņa ministri kapitālisti, kas bija sagrābuši varu, murgoja par karu «līdz galīgai uzvarai». Armijā strauji pieauga boļševiku ietekme. Viņu politika atbilda zaldātu, visas tautas interesēm. Boļševistiskā «Okopnaja Pravda» un skrejlapīņas gāja no rokas rokā.

Karaspēka daļa, kurā toreiz dienēja, atradās Koveļas frontē. Savam acīm redzēju, cik nežēlīgi rīkojās bijušie cara ģenerāļi, kas tagad pildīja Kerenska pavēles. Divi kājnieku pulki, kas bija smagi cietuši vācu gāzu uzbrukuma, pēc nomaiņšanās no pirmajām līnijām saņēma nevis atpūti, bet bezjēdzīgas, nogurdinošas kaujas mācības. Pret to protestēja pat atsevišķi virsnieki. Progresīvi noskaņotos virsniekus arestēja. Līdz nāvei nogurušie zaldāti un atlikušie virsnieki, izvērsušies kaujas ķēdē, devās glābt savus biedrus. Iznāca asinaina sadursme. Viss tas radīja naidīgu noskaņojumu pret Kerenski un viņa ģenerāļiem.

Arvien lielāka kļuva boļševiku popularitāte. Zaldāti atbalstīja viņu lozungus, atdeva savas balsis par viņu pārstāvjiem. Strēlnieku apziņa palika «Okopnaja Pravda», boļševiku skrejlapīņu un agitatoru

dedzīgie vārdi par mieru, tautu draudzību, maizi un zemi.

Oktobra revolūcijas dienās brīvprātīgi iestājās Sarkanajā gvardē, piedalījās kaujās pret pētluriešiem. Kad sāka organizēties Budjonija jātnieku armija, iekļāvāmies tās rindās. Pirmā jātnieku armija maršala Budjonija vadībā cirta spēcīgus triecienus ienaidniekam. Pie Harkovas, Kijevas, Poltavas, Krimā un citās pilsonkara frontēs tā dragāja baltgvardus, poļu interventus.

Daudz gadu aizritējuši kopš tām neaizmirstamajām dienām, bet arvien vēl atmiņā palikušas kauju ainas, drosmīgie jātnieku reidi, lielās uzvaras.

Sēlijas kolhozā esam trīs pilsonkara dalībnieki — kādreizējais latviešu sarkanais strēlnieks Jānis Ilens, čapajevietis Kārlis Bergmanis un es. Pēc senas tradīcijas bieži sapulcējamies kopā, atceramies senās cīņu dienas, priecājamies, ka arī mūsu zobeni un šautenes palīdzējuši aizstāvēt pasaulē pirmo strādnieku un zemnieku valsti. Pilsoņu karā izcīnīto uzvaru nosargāja un vairoja varonīgās padomju tautas dēli un meitas Lielā Tēvijas kara frontēs.

O. Valdmanis,
Jēkabpils rajona Sēlijas kolhoza
priekšsēdētājs, pilsonkara
dalībnieks

Virs traktora — sarkanais karodziņš

«Sējas laikā dārga katra stunda», pamatoti saka tautas paruna. Jermolajs Bogdanovs pareizi apgalvo, ka šajās dienās liederīgi izmantojamas ne tikai stundas, bet arī minūtes... Viena lieta, protams, tā apgalvot, bet otra — izpildīt. Tautai laiku, sacenšoties ar pulksteni... jā, tā nemaz nav viegla lieta. Vērojot puisī karavīra blūzē bez uzpleciem, tā vien liekas, ka viņš ar savu smagnējo tērauda kumelju skrienas ar šo neredzamo sāncensī — laiku.

Lūk, traktors uz mīksti apstājas, kaut kas ķeras sējmašīnai. Tikai pāris minūtes garām, bet klūme jau novērsta, un pāri laukam atkal aizdūc traktors.

Vēl pagājušajā gadā Jermolajs dienēja Padomju Armijā, vadīja daudz lielāku un spēcīgāku mašīnu — tanku. Taktiskajās mācībās viņš tur guva īstu karavīra rūdījumu, par labiem panākumiem tanka vadīšanā, kaujas un politiskajās mācībās izpelnījās komandiera atzinību.

Pirms dienesta Padomju Armijā J. Bogdanovs strādāja mūsu saimniecībā par traktoristu. Toreiz viņa panākumi nebija sevišķi ievērojami. Puisis bija tikai pabeidzis lauksaimniecības mehanizācijas skolu, jauns, bet praktiskās iemaņas un māka aug

tikai darbā un grūtībās. Tehniskās zināšanas, armijas rūdījums un bagātīgs praktisko iemaņu pūrs J. Bogdanovam šogad palīdzēja kļūt par Mežāres padomju saimniecības labāko traktoristu. Viņa kontā jau 120 ha apsētu graudaugu, bez tam desmitiem hektāru uzarts, lielās platībās izklīdēts organiskais mēslojums.

Patlaban viņš sastrādā augsni kukurūzas sējai. J. Bogdanovs ir pirmās un otrās brigādes kukurūzas audzēšanas posminieks. 50 ha kukurūzas lauku nodoti viņa tiešā pārziņā. Šopavasār mehanizators savas zināšanas papildināja kukurūzas audzētāju seminārā. Jau tuvākajās dienās sāksies «lauku karalienes» sēja.

Par uzcītīgu darbu un izcīnīto pirmo vietu Mežāres padomju saimniecības administrācija, partijas un arodorganizācija Jermolaju Bogdanovu apbalvoja ar Goda rakstu un piešķīra ceļojošo sarkano karodziņu.

— Sarkanais karodziņš uz traktora «Belarus» plīvos arī turpmāk, — sapņot apbalvojumu, teica bijušais tankists Jermolajs Bogdanovs.

N. Čaupenoks,
Krustpils rajona Mežāres
padomju saimniecības
partijas pirmorganizācijas sekretārs

Arī viņi palīdzēja kaldināt lielo uzvaru

Dziļi vācu fašistisko okupantu aizmugurē toreizējā Jēkabpils apriņķa Saukas—Zalves mežu masīvā no atsevišķiem pagrīdniekiem, partizānu kustības organizatoriem 1943. gadā strauji veidojās un skaitliski auga trešā latviešu partizānu brigāde. To vadīja Padomju Savienības Varonis Otomārs Oškals.

Ilgi pirms partizānu brigādes noorganizēšanās Saukas, Zalves, Mazsalves, Sunākstes, Seces un citu pagastu iedzīvotāji visādi atbalstīja atsevišķus pagrīdniekus, cīnītāju grupas. Padomju Armijas un robežapsardzības karaspēka karavīri, kas bija izlauzušies no hitleriešu aplenkuma, turpināja cīņu ienaidnieka aizmugurē. Reizē ar partizānu kara izvēršanos okupētajā teritorijā pieauga iedzīvotāju aktivitāte. Riskējot ar savām un ģimenes locekļu dzīvībām, daudzi apkārtnes zemnieki sūtīja partizāniem pārtiku, drēbes, slēpa un ārstēja ievainotus tautas atriebējus. Desmitiem zemnieku un viņu ģimenes locekļu bija partizānu sakarnieki. Arī viņi bija karotāji, gan bez automātiem un granātām, bet ne mazāk drosmīgi par tiem, kas cīnījās ar ieročiem rokās.

Pirmajos mēnešos, kamēr nebija saņemta rācija no aizmugures, partizāniem ļoti vajadzēja radio-uztvērēju, lai noklausītos Padomju Informācijas biroja ziņojumus. Sunākstietis Jānis Cirulis nebija no devis okupantiem savu uztvērēju. Par šo pārkāpumu vien viņam draudēja bargs sods, bet, ja hitlerieši uzzinātu, ka Cirulis nodevis to partizāniem, viņa stundas būtu skaitītas.

Astondesmitgadīgais sirmgalvis Izots Boikovs, kura trīs dēli bija partizānos, bet ceturto kara sākumā noslepkavoja šucmaņi, veica atbildīgu uzdevumu. Viņš bija slepenas pārtikas bāzes pārzinis. Pārtikas piegādē cīnījies daudz palīdzēja Adolfa Masuļa un daudzu citu zemnieku un mežstrādnieku ģimenes.

Sunākstietis Pēteris Kožujevs bi-

ja partizānu sakarnieks, Grigorijs Prostakovs informēja «mežabrāļus» par vietējo šucmaņu darbību.

Drosmīgus izlūkgājienu veica Staņislavs Usāns. Viņš atklāja, ka Seces stacijā slāv hitleriešu bruņuvilciena vagoni ar ieročiem. Izlūks bija starp tiem drosminiekiem, kas pārdrošā operācijā uzbruka bruņuvilcienam un palīdzēja papildināt partizānu ieroču krājumus no okupantu ripojošā arsenāla.

Ļoti drosmīga sieviete bija izlūka māte Adelija Usāne. Kādā sadursmē Seces apkārtnē šucmaņi smagi ievainoja partizāni Paško. Adelija Usāne ievainoto cīnītāju pajūgā pārveda no Seces uz Zalakiem—apdzīvotu vietu Sunākstes mežu masīvā, vienu no partizānu slepenajām bāzēm.

Mazsalvietis Valdis Saulītis palīdzēja apkalpot partizānu aerodromu Zalves mežos. Šeit cīnījās saņēma ieroču, municijas, medikamentu sūtījumus, te ar izpletņiem nolaidās papildinājums — radiisti, medmāsas, kaujinieki.

Sunākstiete Natālija Ribakova ar dažādiem mājas līdzekļiem — zāļu tējām, novāriņumiem u. tml. ārstēja slimos un apaukstējušos cīnītājus. Anastasija Kožujeva rūpējās par partizānu apģērbu.

Nevar uzskaitīt tos simtus zināmo un nezināmo tautas atriebēju palīgu un atbalstītāju, kas, neskatoties uz nāves draudiem, sniedza visu iespējamo palīdzību partizāniem. Viņi visu redzēja, dzirdēja, novēroja, atcerējās, kamēr okupantiem un viņu rokaspušiem vajadzēja palauties tikai pašiem uz sevi.

Dienā, kad visa padomju tauta un progresīvā cilvēce atzīmē pasaulvēsturiskās uzvaras gadadienu pār fašismu, gribas vēlreiz pateikties visiem drosmīgajiem padomju patriotiem, kas palīdzēja tuvināt lielo uzvaru.

I. Bogodistijs,
bijušais O. Oškala partizānu
vienības komandieris, personālais
pensionārs

Platekrāna kinoteātris Pļaviņās

PLĀVIŅAS (Krustpils rajons). Gatavojoties platekrāna filmu demonstrēšanai, Pļaviņu kinoteātra «Daugava» darbinieki jau laikus pārkārtoja skatītāju zāli. Jaunā ekrāna platums ir astoņi metri. Isī pirms 1. Maija papildināja arī aparatūru optiku ar speciālām lēcām.

Un, lūk, uz baltā audekla turpat vai no vienas sānu sienas līdz otrai parādās platekrāna mākslas filmas «Cietoksnis uz rītiem» pirmie kadri. Acīm paveras lieliska panorāma. Pļaviņieši pirmie Krustpils rajonā noskatījās platekrāna filmu. Maijā kinoteātri «Daugava» demonstrēs sešas platekrāna mākslas filmas. Pirmā izrāde bija kino darbinieku svētku velte Pļaviņu darbaļaudim. To noskatījās vairāki tūkstoši Pļaviņu pilsētas un apkārtnes saimniecību kino mākslas cienītāji.

O. Čaune

TĀLAJEM KUBAS DRAUGIEM

Dažāda ir mūsu stikla produkcija, tāls tās ceļš līdz patērētājam. Līvānieši ražo stikla taru Rīgā, Leningradā un citām rūpniecām. Bet šī gada pirmajā ceturksnī strādnieku kolektīvs izpildīja godpilnu pasūtījumu — saražoja 120.000 medikamentu pudeliņu varonīgajai Kubai. Tikpat daudz produkcijas mūsu tālajiem draugiem jānosūta otrajā ceturksnī.

80.000 medikamentu pudeliņu Līvānu stiklinieki izgatavoja arī Apvienotajai Arābu Republikai, Ķīnai un citām zemēm. Uz Rīgu nosūtītas arī 0,3 litru tīlpuma degvīna pudeles, kuras eksponēs Vispasaules izstādē Brestā.

J. Zosins,
Līvānu stikla fabrikas ražošanas
priekšnieks

Kad iemirdzas zvaigznes...

...tad arī gaīši kļūst strādnieku jaunatnes vakarskolas logi Viesītē. Kļāšu solos savas vietas ieņem jaunieši, kas dienu strādājuši kolhozu tīrumos un fermās, turējuši rokās automašīnas stūri, cēlušies jaunas mājas, bet tagad atnākuši šurp, lai smeltos zināšanas.

Netraucēsim viņus, bet iepazīsimies tāpat neklātienēs ceļā.

Vistuvāk logam, nolieces pār grāmatām, sēž Voldemārs Moisejevs. Viņam tikai nesen palika sešpadsmit, bet apņēmības puisim netrūkst. Viņš nebaidās grūtību. Un

tas, ka visu dienu jāstrādā lauksaimniecības artelā «1. Maijs» būvbrigādē un vakaros jāmēro turpat 11 km līdz Viesītei, no rītiem jāceļas agrāk un jāgatavo stundas, Voldemāru tikai norūda. Spraigā darbā un mācībās aizrit diena pēc dienas arī citiem vakarskolas mācību pirmrindniekiem — abām Lēpina kolhoza biedrēm Zelmāi Grozai un Dzidrai Vadonei. Viņām tāpat kā daudziem citiem skola patālu, arī ikdienas darbi artelī nav no vieglajiem un tomēr abas tiek galā ar visu; ar savu degsmi un centību aizrauj līdzī

pārējos skolas un darba biedrus. Un kā ar darbu un mācībām sokas Viesītes kolhoza lopkopēm Valijai Blīvei un Silvijai Birzniecei? Atbilde ir tikai viena — labi.

Tādu lielisku jauniešu, kas sekmīgi savieno darbu ar mācībām, mūsu skolā ir daudz. Kaut vai minam Viesītes kolhoza šoferi Uldi Bravacki, Viesītes šauursliežu dzelzceļa vecāko konduktoru Voldemāru Kurkūti un citus.

R. Stiprais,
Jēkabpils strādnieku jaunatnes
vidusskolas skolotājs

Grupa Jēkabpils vakara vidusskolas Viesītes nodaļas labāko audzēkņu; (no kreisās) V. Blīve, S. Birzniece, U. Bravackis, V. Kukurītis, Dz. Vadone un Z. Groza.

Z. Martinsona foto

Jēkabpils mehanizatoru lepnums

Leņina kolhoza traktorists Jānis Salna — Jēkabpils rajona mehanizatoru lepnums.

M. Zariņa foto

Ja jebkuram Leņina kolhoza biedram jautātu, kurš no viņu vīriem ir visnevalīgā-

kais, tad atbildi ilgi gaidīt nenāktos.

—Cits tas nevar būt, vienīgi traktorists Jānis Salna. Viņa nevalī ir savs iemesls. Uz mehanizatoru pleciem tagad gulstas gandrīz visi smagākie lauku un transporta darbi. Isā laikā viņš uzara un sagatavoja sējai vairāk nekā 100 hektāru zemes un pirmais arī sāka sēt. Jānis viens strādā uz sava traktora, tomēr tas viņu netraucē ik dienas regulāri izpildīt pusotras divas izstrādes normas.

Sajās dienās arteļa grāmatvedībā rezumēja Jāņa Salnas veikumu. Trīs pilnos mēnešos viņš jau izstrādājis, pārreķinot mikstā arumā, vairāk nekā 400 ha. Pusgada uzdevums gandrīz jau paveikts.

A. Liepiņš,
Leņina kolhoza agronoms

Seminārs
kolhozu revīzijas
komisiju locekļiem

Modri sargāt sociālistisko likumību, ar visu bārdzību vērsties pret arteļa Statūtu izkropojumiem, darba disciplīnas grāvējiem un sabiedriskās mantas izsaimniekotājiem — tas ir godpilns uzdevums, ko kolhoznieku kopsapulce uzticējusi ikviena kolhoza revīzijas komisijai.

Lai tās spētu sekmīgi veikt savus pienākumus, komisijas locekļiem nepieciešamas speciālas zināšanas. Tāpēc Krustpils rajona izpildu komiteja organizēja revīzijas komisiju priekšsēdētājiem deviņu dienu semināru.

Mācību nodarbības regulāri apmeklēja un sekmīgi mācījās lauksaimniecības arteļu «Leņina karogs», «Draudzība», «Dubna», «Strauts», Raiņa un Kirova kolhozu revīzijas komisiju priekšsēdētāji bb. Plācenis, Siliņš, Smiltēns, Leņina, Gercāns, Saliete un citi.

Tācu nedrīkst neievērot arī trūkumus, piemēram, to, ka no 34 Krustpils rajona kolhoziem kursoš piedalījās tikai divdesmit viens pārstāvis.

Pavisam bezatbildīgi izturējās kolhozu «Dzintene», Staļina, «Uzvaras rīts», Leņina, «Druva», Oškalna, Čapajeva, «Rekords», «Odziņa» un vairāku citu revīzijas komisiju priekšsēdētāji, kuri neturēja par vajadzīgu ierasties seminārā. Protams, ne mazāk vainojami arī šo kolhozu priekšsēdētāji.

Fakti rāda, ka revīzijas komisijas vairākos Krustpils rajona kolhozos strādā neapmierinoši. To darbs jāuzlabo, tādēļ turpmāk jāpanāk, lai kursoš apmācītu visus darbiniekus. Reizi ceturksnī jāriko revīzijas komisiju priekšsēdētāju semināri un, galvenais, sistemātiski jāvada un jākontrolē to darbs.

A. Reliņš,
Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas neklātieņu grāmatvedības kursu vecākais inspektors

PADOMI PUPU AUDZĒTAJIEM

Kā iznīcināt kaitēkļus

Izlasot avīzes «Brīvā Daugava» šī gada 11. aprīļa numurā publicēto speciālista padomu «Kas jāievēro lopbarības pupu agrotehnikā», gribu dalīties arī savā pieredzē. Jau ilgāku laiku nelielā platībā piemājas dārzā audzēju lauku pupas. Ik gadus, neskatoties uz laika apstākļiem, tās dod augstas un pastāvīgas ražas. Lai cik lielu garumu pupas arī sasniegtu, tās nekad neveltredzējas, labi aug, kad irdina rindstarpas, nomāc nezāles un ar savām saknēm,

Mācīsimies no labākajiem

Tālu pāri Jēkabpils rajona robežām aizskanējusi kolhoza «Sarkanais partizānis» kukurūzas audzētāju slava. Tiešām, panākumi pērnajā gadā šīs kultūras audzēšanā te ievērojami pārsniedza gan rajona, gan republikas vidējos rādītājus.

Kādi agrotehniskie pasākumi tad ir šī kolhoza panākumu pamatā?

Te rūpīgi izrauga laukus ar vidēji smagu augsnes sastāvu, vāji skābi reakciju. Kukurūzu izvieto lielākos laukos, lai kopšanu un novākšanu varētu pilnīgāk mehanizēt. Iepriekšējā gadā tikai nelielas platības bija sētas mazos laukos.

Kukurūzu saimniecībā pagājušajā gadā audzēja 25 ha platībā pēc rušināmajām kultūrām (cukurbietēm, kartupeļiem, kukurūzas) un nedaudz pēc graudaugiem. Arī 1961. gadam kukurūzas lauki izraudzīti laikā, to sēs pēc rušināmajām kultūrām un nelielā platībā pēc graudaugiem. Domāts audzēt arī kukurūzu pēc kukurūzas otro gadu.

Augsnes gatavošanu uzsāka jau iepriekšējā gada rudenī. Laukus uzara pilnā aramkārtas dziļumā. Organisko mēslojumu, ko izveda ziemas periodā, pavasari ieara vai iestrādāja ar smagajiem diskkiem. Pamatmēslojumā deva kūtsmēslus vai kūdras, vircas un kūtsmēslu kompostu — 40 t uz hektāra. Pirmssējas periodā augsni kultivēja, vienlaicīgi ecējot. Augsnes bieža apstrāde pirms sējas palīdz daļēji iznīcināt nezāles.

Pirms kultivācijas katram hektāram deva 300 kg superfosfāta un 200 kg kālijsāls. Pirms sējas aug-

snī pievēl. Sēju cenšas izdarīt iespējami agrāk, bet lai augsnes temperatūra būtu ne zemāka par 8—9 grādiem Celsija.

Sēja ar traktoram HTZ-7 uz kabināmu riņķu sējmašīnu platrindās 60 cm attālumā. Daļu kukurūzas sēja Daudzeses astoņgadīgās skolas skolnieki kvadrātlīdzdās 60×60 cm attālumā, jo saimniecībā nav kvadrātlīdzdū sējmašīnas SKGN-4. Izsejas norma 50—60 kg uz hektāra. Sējas dziļums 4 līdz 6 cm. Tūrumus rūpīgi kopa. Aptuveni 4—6 dienās pēc sējas sējums noecēja, līdz uzdīgšanai to atkārtot divas un pēc sadīgšanas tikpat reizes. Tad nezāļu nebija nemaz.

Līdzko sadīgusi kukurūza izveidoja labi saredzamas rindas, ar traktoram uz kabināmo kultivatoru KRN-2,8 M apkopa rindstarpas. Pēc tam laukus apstrādāja ar herbicīdu 2,4 D, izmiglojot uz hektāra vienu kilogramu ķīmikāliju. Migloja arī neliela lietus laikā, paaugstinot tādos gadījumos devu līdz 3 kg uz hektāra. Šādi rīkotos bija nepieciešams, jo pērn miglošanas laikā lija lietus. Dažus kukurūzas laukus nomigloja divas un rindstarpas rušināja reizes piecas.

Tādas sējumu kopšanas rezultātā laukos nezāļu gandrīz nebija. Papildmēslojumā deva 200—300 kg amonija salpētra uz hektāra, galvenokārt pirms pirmās, kā arī trešās rindstarpu rušināšanas.

Pēc rūpīgas kopšanas un mēslošanas kukurūza auga strauji, augsta beigās sasniedzot 3—3,5 metrus, pie kam visā platībā «karienes» garums bija vienmērīgs.

ĶIMIJA NĀK TALKĀ LAUKKOPJIEM

Činā par visu rezervju izmantošanu tālākā lauksaimniecības kultūru ražības celšanā un ražas kopējam palielināšanā ļoti liela nozīme augu aizsardzības pasākumiem. Šajā gadā augu kaitēkļu un slimību, kā arī nezāļu apkarošana Jēkabpils rajonā paredzēta lielākā apmērā nekā pērn.

Pirmais šī pavasara darbs augu aizsardzības jomā ir augļu dārzu apmieglošana ar karbolineju un pašlaik ar Bordo šķīdumu. Visplašāk miglošana organizēta Lones padomju saimniecībā, Staburaga kolhozā, lauksaimniecības arteļi «1. Maijs» un citur. Te strādā gan pašu saimniecību miglotāji, gan zinātniski pētnieciskā zemkopības institūta izmēģinājumu saimniecības «Skriveri» augu aizsardzības brigāde. Speciālās tehnikas mums vēl pilnīgi nepietiek, tāpēc tām saimniecībām, kurām ir savi miglotāji un kas jau savās mājās visu padarījuši, noteikti vajadzētu iet palīgā kaimiņiem. Šādu kooperašanos ar labām sekmēm praktizē kolhozs «Sarkanais partizānis». Pērn, piemēram, viņi miglotāju izmantoja nezāļu apkarošanai ar herbicīdiem Lauceses kolhoza kukurūzas laukos un arī lauksaimniecības arteļi «Uzvara».

Lai palielinātu ābolu sēklu un sienu ražu, daudzi kolhozi sēklu pirms sējas apstrādā ar amonija molibdātu vai ar to apmieglo laukus. Šopavasār šis darbs izvērsies vēl vairāk. Paredzēts ābolu

sēklu apstrādāt vairāk nekā 2100 hektāru apsēšanai un 687 ha platībā nomiglot ābolu laukus. Sēklu apstrāde jau uzsāka kolhozos «1. Maijs», «Stars» un citās saimniecībās. Vislielākās platības — 200 hektāru — ar amonija molibdātu nomiglos Sudrabkalna kolhozā. To visu paredzēts veikt šajā mēnesī.

Līdz ar kukurūzas sēju uzsāka arī nezāļu apkarošana. Jau praksē pārbaudīts, ka visefektīvāk nezāles apkarot, laukus apmieglojot ar herbicīdiem īsi pirms sējumu sadīgšanas un atkārtoti, kad kukurūzai parādījušās trīs piecas lapas. Mehanizatoriem būs krietni jāpastrādā, jo tādejādi plānots apkarot nezāles — pērkones, balandes, zvēres, mikstpienes un citas vairāk nekā 2000 ha platībā. Minēto nezāļu apkarošana ar herbicīdiem notiks arī vasarāju graudaugu sējumos cērošanas fāzē apmēram 460 ha platībā, galvenokārt sēklas laukos.

Bez zinātniski pētnieciskā zemkopības institūta izmēģinājumu saimniecības «Skriveri» augu aizsardzības brigādes pieciem traktor-miglotājiem Jēkabpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās ir 14 tādi agregāti un daudz zirgu vilkmes miglotāju. Tā kā kopējais darba apjoms liels, jāizmanto arī zirgu vilkmes miglotāji.

M. Geldāns,
Jēkabpils rajona vecākais augu aizsardzības inspektors

Septembra sākumā te sāka kukurūzu novākt. To veica ar skābbarības kombainu SK-2,6. Saķeslēto masu pieveda ar kravas automašīnām, kuras varēja izkraut ar traktora palīdzību. Skābēja virszemes stīrpās, tranšējās un torņos. Par labāko skābēšanas paņēmieni izrādījās virszemes stīrpās, kā arī tranšējas, kurās masu varēja sablīvēt ar traktoru. Ievērojami samazinājās zudumi, jo kaudzes bija lielas.

Kukurūza kolhoza «Sarkanais partizānis» apstākļos ir ekonomiski izdevīgākā kultūra.

1960. g.

Kultūras	Ražots barības vien. no ha		Viena barības vien. pašizm. rbl.		Cilv. dienu patēr. 100 bar. v. ražoš.
Graudaugi (graudi + salmi)	2060	0,43	1,45	■	
Kukurūza	13500	0,08	0,2		
Cukurbietes (lapas + saknes)	7820	0,50	1,9		
Kartupeļi	3150	0,66	1,5		

Pavisam no 20 ha saimniecībā sagatavoja 2100 t kukurūzas skābbarības.

Kukurūzas audzēšanu savā saimniecībā labi organizēja brigadieris E. Ancelāns. Par 1960. gada sasniegumiem brigadierim b. Ancelānam piešķirts Latvijas PSR kukurūzas audzēšanas meistara nosaukums. Republikas kukurūzas audzētāju sanāksmē b. Ancelānu apbalvoja ar vērtīgu balvu.

Lielī nopelni augstu ražu iegūšanā ir visam saimniecības kolektīvam, kas tagad ir pārliecināts, ka kukurūza ir viena no vērtīgākajām lopbarības kultūrām, jo tai ir visvairāk barības vienību un vismazākā pašizmaksa.

Sogad saimniecības kolektīvs kukurūzu audzēs 55 ha, kas sastāda 9 procentus no kopējās tūrumu platības.

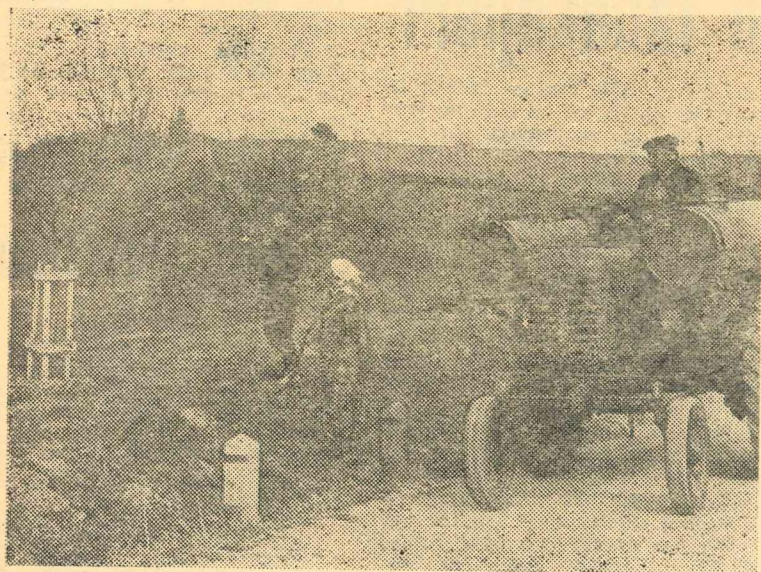
I. Holms,
agronoms
Kolhozā «Sarkanais partizānis»

PĀRSKATS

par vasarāju kultūru sēju Krustpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās uz 5. maiju (procentos pēc CSP ziņām):

Saimniecības nosaukums	Graudāgu un pākšaugi	Cukurbietes rūpn.
KOLHOZOS		
Strauts	74	5
Uzvaras rīts	70	26
Dubna	68	81
Kārļa Marksa	66	72
Selga	62	50
Odziņa	61	60
Padomju Latvija	59	60
Kirova	57	100
Uz priekšu	55	64
Komunārs	47	65
Staļina	46	62
Sarkanais karogs	45	100
Raiņa	45	89
Daugava	45	58
Leņina karogs	44	75
Nākotne	41	100
Leņina	41	76
Draudzība	41	4
Padomju Armija	37	44
Rīts	36	100
Sarkanā zvaigzne	34	6
LKP X kongresa	33	32
Druva	32	60
Zelta vārpa	31	76
Arājs	28	5
Dzintene	26	85
Rekords	25	34
Čiņa	24	30
Uzvara	23	—
Liesma	22	28
Oškalna	21	100
Čapajeva	17	71
Jāņupe	4	7
Kaļiņina	4	—
Vidēji kolhozos	38	60
PADOMJU SAIMNIECIBAS		
Pļaviņu	71	100
Vietaļvas	54	100
Mežāres	50	17
Atašienes	23	100
Vid. pad. saimn.	47	74
Vidēji rajonā	40	61

Dārzi ceļmalās

14. ceļu ekspluatācijas rajona apstādījumu darbinieki čakli pastrādāja meža un dārzu mēnesi. Paredzētais ceļu apstādīšanas uzdevums izpildīts par 165 procentiem. Ceļmalu apstādījumi papildinājušies par 500 augļu un 1500 dekoratīvajiem kociņiem un krūmiem. Nopuvušie mietinīti nomainīti, atjaunoti kociņu apsēji, nomigloti vairāk nekā 8000 ābeliņu u. c.

Pašlaik ceļu dienesta strādnieki

apstāda un izdaiļo autobusu pieturas vietas. Uz Jēkaba un Zaļās ielas stūra uzsāka atpūtas laukuma izveidošanu. Tas ar laiku kļūs par patikamu atpūtas vietu iebraucējiem un jēkabpiliešiem.

Attēlā: 14. CER mehanizators Jānis Ieleja un ceļu strādnieki apmiglio augļu kokus ceļmalā.

A. ARAJA teksts,
D. SLIKSĀNA foto

Skolu pašdarbnieku skate

Nesen Jēkabpilī notika rajona skolu mākslinieciskās pašdarbības skate, kurā piedalījās zonu uzvarētāji. Sēpils septiņgadīgās skolas dramatiskais kolektīvs uzveda Bernāres lugu «Draugi». Tēlojums bija izteiksmīgs, rūpīgi sagatavots. To nevarēja teikt par skatuvisko noformējumu, tāpēc skates komisija, novērtējot sēpilsiešu sniegumu, piešķīra viņiem otro vietu.

Skatē pirmo vietu literāros lasījumos ar P. Sila «Zagatas» dramatisējumu izcīnīja Ābeļu septiņgadīgās skolas skolēni. Labākā daiļlasītāja izrādījās Jaunjelgavas vidusskolas otrās klases skolniece Solveiga Epiņa. Jāatzīmē arī Seces septiņgadīgās skolas daiļlasītāja Irena Ābrama.

T. Čakstena,
skates komisijas locekle

„PAVASARA SAULGRIEŽI”

Pirmā Maija svētkos livānieši noskatījās mūsu kultūras nama bērnu pašdarbības uzvedumu «Pavasara saulgrieži».

Veroties skatuves priekšskaram, bija dzirdama vēja plūsma, kas sev līdzi atnesa mazā un čaklā ganiņa stabules skanīgo dziesmu. Ar dziesmām, dejām un dainām šajā bērnu uzvedumā tika sumināts pavasaris, čaklie darba darītāji un nopelsti slinki. Tas pūda arī draudzību starp ganiem un piegūtniekiem.

Uz izrādes beigām klusākas kļuva ganiņu dziesmas. Zilu miglu sedzot, tuvojās vakars, kad atskanēja arī tālas piegūtnieku tauru skaņas: «Tumša nakti, zaļā zālē...» Gani tos apdziedāja, bet piegūtnieki nepadevās. Tomēr viņi drīz salīga mieru, un ap ugunsgrūti sākās dejas. Priekšskars aizvērs tikai tad, kad austrumos aisa jauna diena, uzlēca saule. Uzveduma dalībnieki, veidoja apli ar paceltām rokām, sveica sauli un gaišo pavasari.

Izrādē piedalījās vairāk nekā 40 bērnu vecumā no četriem līdz trīspadsmit gadiem. Savu pienākumu mazie dziedātāji, dejotāji un dainu teicēji veica godam. Sarīkojuma apmeklētājiem viņu uzvedums ļoti iepatikās.

Cilvēka dzīve, viņa mūža gājums cieši saistīts ar dabu. Ziema jau aizgājusi, un atkal mežs pilns put-

nu skanīgo dziesmu, ielās un parkos dzird jautrus smieklus. Vāzē uz galda priekšu zarus vairs neturēs. Gribas redzēt kaut ko citu, jaunu. Lūk, iemesli, kāpēc iecerēju bērnu uzvedumu «Pavasara saulgrieži». Turpmāk esmu nodomājis radīt jaunu bērnu iestudējumu «Upe, upe Daugavīnā!», jau sāku vākt dziesmu un deju materiālus.

L. BALODE,
Livānu pilsētas kultūras nama mākslinieciskās daļas vadītāja,
režisore

GĒRBSIMIES GLĪTI, LĒTI UN GAUMĪGI

Kolhozā «Nākotne» noslēgušās šūšanas un piegriešanas pulciņa nodarbības. Pirmo kursu sekmīgi pabeidza 17 dalībnieces. Teicamas sekmes teorētiskajās un praktiskajās mācībās uzrādīja Anna Vucena, Elza Usare, Lilijs Kursīte un citas. Pulciņa vadītāja b. Krūmiņa jaunajām šuvējām izsniedza apliecinājumus un izteica labus novēlējumus.

Uz izlaiduma sarīkojumu klubā bija ieradušies daudz apmeklētāju, kas noskatījās priekšnesumus.

S. Ločmele,
Krustpils rajona kolhoza «Nākotne» kluba vadītāja

Novērsisim ugunsgrēkus

Nav noslēpums, ka visbiežāk ugunsgrēku cēlonis ir bērnu rotaļāšanās ar uguni. Arī šajā gadā jau bijuši vairāki tādi gadījumi. Tā 7. martā Kalna ciema «Vagulanos» trīs un piecus gadus veci zēni, atstāti bez uzraudzības, sāka rotaļāties ar sērkokiem un aizdedzināja galdautu, no kura savukārt aizdegās logu aizkari, un rezultātā — ugunsgrēks.

Sevišķi daudz nelaimju izsauc vecās zāles dedzināšana pavasarī. Tā dara gan pieaugušie, gan arī bērni, pie tam neievērojot ne mazāko piesardzību. Izņēmumā izceļas ugunsgrēki vai arī ugunsdzēsēju

komandas bieži vien tiek izsauktas nepamatoti. Tā 20. martā kolhoza «Draudzība» Dzeņu mājās, dedzinot zāli, nodega arī kūts.

Sie un līdzīgi gadījumi liek mūsu ugunsdzēsības darbiniekiem un visiem pilsoņiem daudz uzmanīgāk sekot bērnu rotaļām. Ne mirkli nedrīkst atstāt mazgadīgos bērnus bez uzraudzības, ļaut tiem rotaļāties ar sērkokiem un citiem degošiem priekšmetiem. Katra pieauguša cilvēka pienākums ir to izskaidrot bērniem.

L. Bitāns,
Jēkabpils rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības padomes priekšsēdētājs

„Ziņņu Ješkas uzvara” Mazzalvē

Andreja Upiša lugas vienmēr ir radijušas dziļu interesi. Tādēļ, kad Mazzalves ciema tautas nama dramatiskais kolektīvs nodeva skatītāju vērtējumam A. Upiša «Ziņņu Ješkas uzvaras» iestudējumu, zāle bija pārpildīta. Skatītāju lielā atsaucība liecināja, ka pašdarbnieki godam veikuši savu uzdevumu.

Veiksmīgi savu pirmo debiju vairākcēlienu lugā uzsāka b. Griškēna, kas tēloja kalponi — latgalieti pie Klūgām. Pārliecinošs bija arī barons Volfs, kuru atveidoja b. Diks.

Izturēts arī b. Mikauska tēlojums (Klūgu papus). Tikai vietām traucēja vēl zināma nedrošība. Nopietni ar savām lomām bija strādājušas bb. Tamane, Kažociņa, Dika un Lejiņa. Par tērpiem un skatuves tehnisko noformējumu gādāja dekorators b. Kazāks.

Mazzalvieši iestudējumu izrādīs Zāles, Oškālna, Kurmenes un citos Jēkabpils rajona ciemu tautas namos un kolhozu klubos.

A. HAUKS

Kolhoza bibliotēkā

Pavisam neilgs laiks pagājis, kopš Oškālna kolhoza bibliotēkā sāka strādāt Ginta Keruka, bet kultūras dzīvē šeit jau vērojamas patīkamas pārmaiņas. Bibliotēkā neorganizējusi vairākas pārrunas par daiļliteratūru, rīkojusi lasītāju konferences. Ceļu uz bibliotēku tagad biežāk atceras arī vecāko gadu gājumu kolhoznieki. Un kā gan nē! G. Keruka vienmēr palīdz katram izvēlēties grāmatas, parūpējās, lai tās ātrāk saņemtu lasītāji. Bieži viņa pati ierodas mājās pie la-

sītājiem ar jaunākajām grāmatām.

Daudz darba bija vajadzīgs, kamēr sakārtoja grāmatas. Kopā ar vecāko klašu skolēniem bibliotēkā neorganizēja literāro vakaru. Interesanti un daudzveidīgi bija sagatavoti priekšnesumi. Bibliotēkārē stāstījumu papildināja skolēnu citāti. Bija iekārtots arī stends par jaunākajām grāmatām. Varēja iegādāties arī skolēnu austās prievītes un grāmatu zīmes. Turpat neorganizēja literāro konkursu.

I. Virbale

IR LABI, JA DRAUGU DAUDZ

—Apsveicu Tevi ar nacionāliem svētkiem, — tā savā pēdējā vēstulē čehu draudzenei — Delni Lošanu vidusskolas pionierei — Martai Pokornai rakstīja Gostiņu septiņgadīgās skolas pioniere Inta Krūmiņa. 9. maijs padomju un čehoslovāku tautām ir vienlīdz ievērojama diena. Padomju laudis atzīmē Uzvaras dienu par fašistisko Vāciju, bet čehi svin 16. gadadienu, kopš viņu republika atbrīvota no vācu okupantiem.

Inta Krūmiņa savai draudzenei pastāstīja arī par ko citu:

—Pie mums tuvākajā laikā sāksies Čehoslovākijas kultūras nedēļa. Tavus atsūtītos skatus novietosim speciālā stendā skolā. Labprāt gribētu redzēt, Marta, čehu pionieri nozīmīgi. Pionieru kaklautu nesūti, jo tas mums vienāds.

Krustpils rajona Gostiņu skolas pionieri ir daudz sirsnīgu draugu Rumānijā, Indonēzijā, kā arī mūsu zemes brālīgajās republikās. Kijevas 157. vidusskolas skolēni, kuru audzinātāja ir Irina Lipovecka, gostiņieši nosūtīja grāmatas un attēlus ar Latvijas skatiem. Tās izstādītas tautu draudzības stūrī kādā no Ukrainas galvaspilsētas bērnu namiem. Bet, kad Gostiņos tematiskā vakarā atzīmēja Grūzijas PSR 40. gadadienu, skolēni no saviem Kutaisi pilsētas draugiem saņēma tik daudz albumu, grāmatu un fotozņēmumu, ka gandrīz visas ievērojamākas gruziņu tautas saimniecības nozares sarīkojuma apmeklētājiem varēja parādīt vairākas fotovitrinās un grāmatu stendā. Kā pateicību gruziņiem gostiņieši nosūtīja albumu ar bagātīgu foto-

klāstu par savas skolas dzīvi, sabiedrisko darbu, mācībām.

Ir labi, ja daudz draugu. Tie palīdz labāk iepazīt brālīgo republiku un citu zemju bērnu dzīvi.

J. VEISBERGS

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Šaha komandturnīrs

Sajās dienās Krustpili notika šaha komandturnīrs. Šis sacensības ietilpst rajona padomju saimniecību I spartakiādes programmā. Pirmo un otro vietu sacensībās dalīja Mežāres padomju saimniecības un Krustpils MMS šahisti.

Pārmetumus pelna Pļaviņu, Atāšienes un Vietalvas padomju saimniecību sporta vadītāji, kuri nebija parūpējušies par komandu nosūtī-

šanu uz sacensībām. Līdz ar to šie fizikolektīvi zaudēja vērtīgos ieskaites punktus spartakiādes kopvērtējumā.

Minētajām padomju saimniecībām līdz ar visiem rajona fizikolektīviem jāpiedalās II sporta spēļu komandasacensībās šahā, kas notiks 20. un 21. maijā Pļaviņās.

P. Lazdiņš,
sacensību galvenais tiesnesis

MAIJS—SPRAIGU SACENSĪBU MĒNESIS

Sākusies vasaras sporta sezona, kas Jēkabpils rajona fizikultūriešiem solās būt spraiga un interesanta.

Ar fināla sacensībām Jēkabpilī 13. un 14. maijā noslēgsies rajona pionieru spartakiāde, kuras uzvarētāji pārstāvēs mūsu rajonu tālākajās sacensībās republikas mērogā. Rajona izlases komandas šahisti 14. maijā Jēkabpilī dosies pirmās kārtas republikas komandu sacīkstēs, kurās piedalīsies 13 rajonu un Latvijas spēcīgāko fizikultūras kolektīvu komandas. Labākie vieglatlēti — skrējēji savukārt pārstāvēs mūsu rajonu republikas krosa finālā Rīgā.

Skolu jaunie tūristi no 19. līdz 21. maijam pulcēsies uz salidojumu Atāšienes pilsdrupās. Krustpils rajona asfaltētajos ceļos 20. un 21. maijā sacentīsies Jēkabpils rajona skolu, kolhozu, padomju saimniecību, uzņēmumu un iestāžu fizikultūras kolektīvu labākie riteņbraucēji, kas cīnīsies par spartakiādes uzvarētāju nosaukumu. Viesītes vidusskolas laukumā no 22.—23. maijam noskaidrosies vidusskolu labākie vieglatlēti un komandas.

Lai labi sagatavotos laikraksta «Cīņa» kausa izcīņai vieglatlētiķi un lauku jaunatnes sacensībām Kandavā, jau 27. un 28. maijā Jē-

kabpils stadionā risināsies vieglatlētiķu sacensības, kas ietilps spartakiādes ieskaitē. Rajona svarcēlāji savukārt 28. maijā Pļaviņās tiksies draudzības sacensībās ar Ogres un Krustpils rajonu komandām, kas ir no spēcīgākajām republikā.

Maijā noslēgsies rajona spēcīgāko volejbola un basketbola komandu turnīrs, kas noskaidros izlases komandu sastāvu republikas kausa. «C» klases un lauku jaunatnes sacensībām. Kolektīvos risināsies spartakiādes sacensības riteņbraukšanā un vieglatlētikā. Savstarpējās sacensībās noskaidrosies labākie padomju saimniecību kolektīvi, kas pārstāvēs mūsu rajonu republikas lauksaimniecības darbinieku spartakiāde.

A. JANOVSKIS,
LBSB «Vārpa» Jēkabpils rajona padomes priekšsēdētājs

Redaktors E. KOCENS

Zinaida Foma m. Berge, dzīv. Jēkabpils rajona Salas ciema kolhoza «Vārpa», ierosina laulības šķiršanu pret vīru Ziedoni Vilhelma d. Bergi, dzim. 1934. gadā. Lietu izskatīs LPSR Augstākā tiesa.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redakto-ram—2342, literāriem līdzstrādniekiem—2340, redaktora vietniekiem—2502, tiešais vads tālrunim—7. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава»—орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс Латвийская ССР.